

Bilag til bet. o. lovf. om naturfredning.

gældende landbrugslovs § 7, jfr. besvarelsen af spørgsmål 28. I henhold til landbrugsloven kan tilladelse til udnyttelse af særlige forekomster i jorden tidsbegrænses og betinges. I overensstemmelse hermed er det landbrugsministeriets praksis, at der bl. a. fastsættes følgende forpligtelser som vilkår for en tilladelse efter § 7, stk. 3:

„Ved gravningen skal overjorden henlægges til brug ved arealernes efterbehandling. Efterhånden som gravningen gennemføres, skal arealerne ved passende opfyldnings-, planerings-, kultiverings- og tilpassningsarbejder, herunder afskærmende beplantning, bringes i en sådan stand, at de ikke virker skæmmende for landskabet og i videst muligt omfang på ny kan anvendes jordbrugsmæssigt. Gravningen skal være afsluttet inden

Under hensyn hertil og det ad spørgsmål 28 anførte kan nærværende ministerium ikke anbefale, at § 45, stk. 2, udgår som foreslået af Industrirådet.

*Kap. VI. Byggelinjer m. v.**Spørgsmål 31:*

Under henvisning til forslaget § 46 anmodes om en redegørelse for, hvorledes retsstillingen bliver for allerede eksisterende campingpladser, hvori indgår arealer, der er søværts strandbyggelinjen.

Ad spørgsmål 31:

Ministeriet har i flere tilfælde efter naturfredningslovens § 25 givet dispensationer til anlæggelse af campingpladser og opførelse af toiletbygninger m. v. i forbindelse hermed søværts strandbyggelinjen. Situationen for disse campingpladser vil ikke blive ændret ved gennemførelsen af det nu foreliggende lovforslag. De campingpladser, som er etableret uden godkendelse, må indsende ansøgning, såfremt man ønsker en fortsat placering af installationer og campingvogne søværts strandbyggelinjen. Disse ansøgninger, der — under forudsætning af lovforslagets uændrede gennemførelse med hensyn til dispensationsmyndigheden — skal forelægges fredningsnævnene, vil af disse blive undergivet en sædvanlig sagsbehandling, som ministeriet ikke vil have nogen indflydelse på. Efter hidtidig praksis inden for strandbyggelinjeadministrationen har en

undskyldelig misforståelse med hensyn til, hvad der var tilladt, spillet en vis rolle ved sagernes afgørelse, bl. a. med hensyn til varigheden af tidsbegrænsede dispensationer. Det bemærkes, at strandbyggelinjen har været tinglyst siden 1940 på så godt som alle ejendomme, der er omfattet af denne byggelinje.

Spørgsmål 32:

Der anmodes om en nærmere begrundelse for forslaget § 46, stk. 8.

Ad spørgsmål 32:

Problemerne omkring anbringelsen af telte i områder, der er omfattet af strandbyggelinjebestemmelserne, er omtalt i naturfredningskommissionens betænkning side 200-202. Baggrunden for, at problemet af naturfredningskommissionen er blevet anset for så stort, at der bør være særlige lovregler om det, er ikke mindst den udvikling, der er foregået inden for friluftslivet, hvor begrebet telte i dag foruden tidligere tiders traditionelle former også omfatter, hvad der kan karakteriseres som sammenklappelige huse. På baggrund yderligere af den i kommissionsbetænkningen omtalte udvikling i retning af udstykning inden for strandbyggelinjen af grunde til ikke fast stationerede indretninger, har man i kommissionen været ængstelig ved, at disse forhold ikke skulle være reguleret. Reguleringsbestemmelsen er § 46, stk. 8, der ikke automatisk forbyder opstilling af telte søværts strandbyggelinjen, men hvorved der gives ministeren en mulighed for at gribe ind, hvis forholdene tilsiger det. Man har fra ministeriets side ikke påtænkt at udsende sådanne regler, førend der er tilvejebragt et yderligere materiale til belysning af problemerne, men man er enig i de af naturfredningskommissionen fremførte betænkeligheder, som munder ud i, at der bør foreligge en hjemmel for regulering.

Spørgsmål 33:

Er det ikke betænkeligt, at kompetencen til at give dispensation fra strandbyggelinjen ved forslaget § 46, stk. 6, er flyttet fra ministeriet for kulturelle anliggender til fredningsnævnene med mulighed for anke til overfredningsnævnet? Ville det eventuelt være muligt at indføre en overgangsordning,